

LECTORI.

CVM multum dissidentia inter se quibusdam in locis vetera horum librorum exemplaria inuenerim, nec facile statuere fuerit, quæ potissimum lectio vera sit, satius esse duxi restitutis iam illis locis, quos me tunc emendare posse putavi, hoc quoque in quibus maior scrupulus inest, adnotare. (quanquam in his etiam sunt varietates quædam, quæ parum sententiam immutant) ut omni re cognita possit unusquisque, quod ipsi melius videbitur, sumere. Neque verè codicem tantum in hac diligentia fidem spectavi, verum etiam, quam scripturam sequuti sint, qui olim in Latinum sermonem hos libros conuerterunt, animaduerti, Plinium, dico, Serapionem, Veterem interpretem, Hermolaum Barbarum, Marcellum Virgilium, & Ioannem Ruellium. Et quoniam medici omnes ambitiosè multa ex hoc auctore sumpserunt, legimus etiam eorum commentarios, ut quod exemplar hi sequuti essent videremus. Omnino effecimus, ut multis locis obscuris lux afferretur, & quæ peruersè descripta essent emendarentur. Vale.

Primus numerus folium significat: secundus paginam: tertius versum, in quo est asteriscus, quo indicamus vel locum corruptum, emendatum esse, vel variam huius esse scripturam.

Fol. 4. pag. 1. vers. 12. alter codex manu scriptus ἔργον, sed leue est discrimen.

4. 1. 20. hæc verba sic leguntur in duobus exemplaribus manu scriptis *δὲ τὸ ἀλλοτρίον, καὶ κατὰ τὴν πικρὰν αἰσθησιν, παλαιούμηναι*, &c. quæ interpretes omnes expresserunt.

Fol. & pag. eadē, vers. 18. hic locus sic legitur in veteribus libris, *καὶ αἰσθησιν δὲ πάλιν καὶ κατὰ τὴν πικρὰν αἰσθησιν, παλαιούμηναι*, &c. Quam scripturam sequuti sunt Hermol. Barbarus, Marcell. Vergilius, & Ruellius. Vetus tamē vocē *πάλιν* rectè omisisse videtur, quod ut ego quidem arbitror, si ea vox legatur, perissologia quædam sit,

fit, Nam τὸ πῶν ὑρχῶν παρὰ satis his verbis, quæ paulò superius scripta sunt, καὶ τὰ δυσανάγωγα ὑρχὰ λεπτοποιῶσαι exprimitur. Significat enim auctor, vt Paulus Aegineta interpretatur radices Iridis εὐανάγωγα ποιεῖν τὰ κατὰ τὸ εἶδος αὐτῶν.

5.1.9. alter codex scriptus manu, καὶ εἰς ἐγκύκλιον ὡς ἱρις περὶ τὰ γυναικεῖα ἀμύζα, quâ scripturâ vetus interpres sequutus est.

Fol. eod. pag. 2. vers. 24. vterque antiq. βουθεῖ.

6.1.1. alter codex hanc scripturam habet ὁ διαμασσηδὼν χρὸ καὶ δες εὐείσκειται, quam scripturam Plinius & Hermol. Barbarus retinent.

7.1.19. In vtroq; libro manu scripto hoc loco est ἀλιουόπια, sed opinor legendum in omnibus exemplaribus σαλικήα.

8.1.15. alter codex ἐφ' οἷς τὸ σπέρμα ἐνικός γιγάρ τ' ἔχον καὶ λίσσας, quâ scripturam Hermol. Barbarus, non sine iudicio sequutus est, quòd omnia hæc in asaro comperiantur.

Fol. & pag. ead. vers. 27. In altero veter. exemplar. scriptum est ἐπεστίνους, id est, apud Vestinos, quam lectionem probamus, propterea quod Dioscoridis tēpore ager Iustinensis nondū erat.

9. 2. 11. veteres libri βλαστὸς μασσητικὸς, quæ lectio placuit Hermol. Barbar. In plinij exemplaribus scriptum est Mofsilicus portus, quòd cinnamomam conuehitur.

Fol. & pag. ead. vers. 15. Antiq. δάρκα, quod Hermol. probat.

10. 2. 10. hic locus sic legitur in altero codice manu scripto ἔχον ἐξ ἀνὰ καὶ λίσσας, πέρμπον πλὺ δόμλιν, καὶ περὶ τὸν καὶ τὸν φλοῖον καὶ τὴν πύρρην, sed vulgata scriptura verior est.

11. 1. 27. veteres codices, εὐεγανίζον, quam scripturam vetus interpres & Hermol. expresserunt.

Fol. eod. pag. 2. vers. 28. alter. ἔχοντα τὸν ἰσθμὸν καὶ δόμιν.

13. 2. 24. In altero veter. codic. hic est initium capituli, cuius titulus est περὶ ξυλοκατάσμου.

14. 2. 20. hic asteriscus debuit præponi his verbis καὶ περὶ τὰς δλάντας, vt significetur ea nō esse in vtroque veteri exemplari, quæ etiā vet. interp. & Hermol. Barb. non agnoscunt.

15. 1. 13. vera huius loci scriptura est in altero veteri codice, in quo

IN DIOSCORID.

in quo hæc verba legimus *ἐν ἀρχαίᾳ, εἰκοτὸς θυρία* *ἐύλας*, quæ Hermol. placet. Quid sit autem *θυρία* lege apud Theophrast. Cap. 5. lib. 5. de histor. plant.

16. 1. 17. variant hic exēplaria, alia enim ἀνελλήπτis διὰ τῆς ἰ. in tertia syllaba habent. alia verò διὰ τῆς ἡ. vt sit ἀνελλήπτis, id est situm nō olens, quam posteriorem scripturam veram esse ex Plinio facile intelligi potest.

Fol. eodē pag. 2. vers. 9. In altero exēplari hæc verba hic leguntur, *θεραπεύσας μὲν οὐκ φησὶ μόνον ἐν ὁδῷ αὐτὸν, οἱ δὲ καὶ θυμὰ δισμοῖ, εἰ πέν τις δὴ αὐτῷ < γ. μετ' ὑδατος, καὶ δὲ τὸ ἀληθές ἐστι δισμοῖ, &c.* Quæ verba sic Hermol. cōuertit. Theſſalus odoratū modo croci existimat, sed auctores quoque habentur, quī venenum id faciant, vtique si drachmis tribus ex aqua bibatur, Re vera autem emollit, &c.

17. 1. 17. In altero hic locus sic scriptus est *τοιοῦτο δ' ἐστὶ ἀπὸ συνείας*. Quam lectionem Serapio & Hermolaus agnoscunt.

19. 1. 17. alter *χρῶνται δὲ αὐτῷ αἱ γυναικες ἐπὶ τῷ περὶ σπλάγχνου, ἐπὶ τῷ σπλάγχνου, quæ lectio placet Hermol.*

Fol. cod. pag. 2. vers. 14. Locus hic ita legitur in veteri *ἀρχ. καὶ κοιλίαν ὁμῶν χρυμὸν καὶ χρῶδες*. Plinio legisse tātū videt *χρῶδες*.

21. 2. 9. alter veter codicum. *καὶ βρεγχομένου ὑδατι διεκῶ*, quæ lectio verior est, quam etiam in Actuarij lib. *περὶ συνθέσεως φαρμάκων* inuenies.

22. 2. 24. vterque vet. *αἰεὶς δὲ ὅταν ἡ τοιαύτη διάκρισις*, quam scripturam Hermol. sequutus est.

Fol. & pag. eadem, vers. 29. alter *συγγυμνάσις*.

23. 1. 7. In codice quem aldus typis expressit hæc verba huic loco adscripta sunt *ἢ κύπερον λίτσαν δ. ἐλενίου λίτσαν δ. καλὰ μου λίτσαν δ. ἐλαίου ξέσας 5'. ῥόδων ξέσας ας'*, quæ in neutro codice veteri inueniuntur.

23. 2. 17. veteres cod. *περὶ τὸ μὴ ὀζειν*, quod interpretes recte sequuti sunt. Sal. enim (vt Plinius ait) additur, vt olei natura coërceatur.

24. 1. 17. verior est scriptura in altero codice, *ἢ ψοιᾶσαι παλαιά*.

Fol. cod.

Fol.eodem,pag.2.verf.2.legendum est *πτυχήματα*, vt vetera exemplaria habent.

25.1.3. alter *ἐν δυχτύλῳ*.

26.1.23. antiquus alter *κόλποις πλωῶν*, sed vulgatam scripturam sequendam arbitror,quam Aetuius in lib.*πὲρ συνθέσεως φαρμάκων* conseruauit.

30.1.22. In altero codice manu scripto hæc verba non leguntur, *ῥήνῳ, καλὰ μὲν, ἡδυνάμερόν δὲ ἀμαράκῳ, κόση, ἀμόμη, τάρδῳ, καρποελάσι μὲν*, sed Paul.Aëtius, aetuius, & Nicol.Myreplicus, qui amaricini descriptionem ex hoc loco sumpserunt, vulgatam scripturam antiquam esse ostendunt.

31.2. alter, hoc loco hæc verba non habet *καὶ ῥητίνης*, Sed Aëtius & Aetuius ea legisse olim videntur, Id tamē vini in Aëtio Latino facti, in huius vnguenti descriptionem, quod Zingiber pro Smyrna male scriptum sit Qui error ex eo natus est, quod interpres hanc notā ζζ esse *ζυγγέξεως* esse putaret, qua tamen medici smyrnam semper exprimunt.

32.2.12. In altero hic caput est *πὲρ ἰασηνίου*.

34.1.14. Scriptus alter *ψαφιδὸς*, quā Plinius probauit, & ob id retinendam arbitror.

37.1.7. hæc verba sic leguntur in altero manu scripto, *ὑποπέναι ἁδρῆς ἐτέρας*, *περὶ τοῦ τὸν περὶ τὸν χόνδρον ἀποσβεσθῆναι πᾶσι τελῶς, ἔτερον περὶ σπιτίδι*, vt Hermol.legisse videtur, & res ipsa postulat.

37.2.24. alter *παύει*.

39.1.2. in altero manu scripto hic capitis initium est.

Fol.eod.pag.2.verf.29. Scriptura ita distincta est in altero veterum codicum, vt hic capitis initium sit.

40.1.17. hoc caput cum superiore coniunctum est in altero nostrorum codicum..

Fol.& pag.eadem, verf.26. Codices manu scripti hæc verba *τουτέστι ἀπίστων* non habent, propterea quod nihil aliud sunt, quàm huius vocis *ἀκόνιτον* declaratio, quæ ex margine in contextum traducta est.

45.1.15. In antiquis codicibus, capita ita distincta sunt vt caput

IN DIOSCORID.

caput αὐτὸ αἰγείρου adscriptum sit capiti αὐτὸ λεύκης, vt res ipsa postulat.

Fol. & pag. ead. vers. 12. alter ὁ δὲ π-ψυχῶν, quam veterē scripturam esse, facile ex Plinio intelligi potest.

46.2.24. alter ὑπολευκός καὶ λευκός.

47.1.12. alter δισκορός.

48.1.6. alter ἐπιμήκη.

Fol. & pag. ead. vers. 8. hæc verba εἴτε δὲ καὶ εἴτετα παρ' αὐτῶν λευκοτέρων non inueniuntur in altero.

Fol. & pag. ead. vers. 14. vterq; codex scriptus σπονδυλίσκος, quæ est veri huius loci scriptura.

Fol. & pag. ead. vers. 18. alter scriptus ἀποκρίνεν, sed leue est discrimen. Nicander idem de hac planta scribens ἀλεξίαν ἀρῶν eam vocat, id est, incubos nocturnos auertentem, quod intellexit Ouidius in fastis, cuius hi sunt versus,
Hic fauis spinam qua tristes pellere posset
A foribus noxas, hæc erat alba, dedit.

Et paulopost.

Virgâque Ianalis de spina sumitur alba

Qua lucem thalamis parua fenestra dabat.

Ianalis autē virga dicitur, quod Ianus eam Cranæ Nymphæ, (qua potius erat) cōtra striges nocturnas p amuleto dederit.

49.1.27. in altero hæc verba sic leguntur γίνεται καὶ μαλακπικρὸν νέφρων, ἐν τῷ περὶ σπλάγχνα ἐν πυρὶ καὶ μύγματος.

50.1.12. alter ὁ φύλλον.

Fol. & pag. ead. 26. alter αἰμιον, sed leue est discrimen.

51.1.5. in altero hæc ita legitur ἀνδρικόως πιεῖν, vt legit Her-molaus Barbarus.

53.2.15. alter codicum habet hanc scripturā καὶ τρυφερωτέρων αὐτῶν πλεον δὲ ἀκαμάτης σκολοποειδὲς, quam puto esse germanam.

60.1.23. liber alter hanc scripturā habet, ῥόδου καὶ πορφυρεῶν.

64.2.29. Locus hic sic mihi ex Plinio legēdus videtur, καὶ αὐτὸς ληισθηκὸς μετὰ αἰνίου καὶ ἡδυσμίου, cuius lectionis vestigia quædam extant in lib. antiq.

65.2.20.

65.2.20. Lib. veteres hoc loco initium capitis habent.

66.1.15. alter cod. ἐξ αὐτῶ.

69.1. vers. vlt. hoc caput non est in veteribus libris.

EX LIB. II.

72.1.3. quidam codex habet *περὶ σκευῶν καὶ κηρύσας ἀγρίους*, sed nullo sensu.

Fol. & pag. eadem. vers. 25. In altero codice scriptum inuenimus *καταπλαθεῖσα*, sed vulgatam lectionem retinendam censemus.

76.2.12. vox hæc *καταπνομή*, in altero codice deest, sed eā Plinius & Hermolaus expresse-
runt.

78.1. 25. Scriptura sic in veterib. distincta est, vt hic sit initium capitis, cuius hic titulus est *ἀλεκτοείδης τὸ καὶ ἐρπειδὲς τὸ ἔγρος*, sed hæc parui momenti sunt.

Fol. eodem, pagi. 2. vers. 26. hoc caput cum superiore coniunctum est in vetustis libris.

79.1.4. *κείμηνον*, sed scriptura vulgata verior.

Fol. & pag. eadem, vers. 29. In veteri codice est *ἀσσυφῆσον*, sed ea scriptura deprauata est.

81.2.2. hoc caput à superiore distinctū est in veteri codice.

82.1.25. codex antiq. *γῆ ἀρχὴ*, sed nullo sensu, est enim lac ouium *παρὺ*, si conferatur cum lacte caprarū, minus tamen crassum quàm vaccinum.

83.1.18. In antiq. scriptum inuenio *πόντες*, quæ scriptura huic loco magis conuenit.

87.2.13. Nulla est hic capitum distinctio in antiquis libris, sed tota tractatio *τεράτων* vno capite comprehensa est.

89.1.10. hæc verba non leguntur in antiquis codicibus, sed interpretes omnes rectè ea expresse-
runt.

90.1.20. hæc verba sic leguntur in utroq; scripta. *ὥς αὖ τινὲς δυνάμει καὶ τινὲς δυνάμει τῶν συμμάχων ἀναλάβῃ*, sed vulgatam scripturam retinendam esse sensus ostendit.

91.1.22. alter hoc loco *ἐρρωμένως* eodem sensu.

Ec 91.1. vers.

IN DIOSCORID.

91.1.vers. vlt. hoc caput coniunctum est cum superioribus in antiquis libris.

Fol.eod.pag.2.27.In altero scriptum est *πρὸς ὅταν*, sed vulgata scriptura melior est.

92.1.18. vetus scriptura est, & quæ adhuc est in antiquis libris *ἐξοσείπας*.

95.1.22. antiquus codex *τὸ πρὸς σὸν* quæ scriptura prior est.

Fol.eod.2.1.hic locus sic descriptus est in manu scripto *καὶ χροίζοντες ἐπ' ὀλίγον ἀγχοῦσιν καὶ δι' ἀραιὰ κοσκίνου εἰς συνίδια ἀπιδύουσιν* quam lectionem Hermol.& Marcell.expresserunt.

Fol.& pag.ead.vers.4.ad finē huius capituli hæc in antiquo codice adscripta *ἀνθρώπων δὲ ξηρὰ συνὲ μέλιτι φουραδεῖται καὶ ἐπιτεῖται τῷ λάρυγγι, ὥς καὶ ἡ τῶ κυνὸς συναγχνηκοῖς βονδεῖν ἐν ἀίρῃ τοῖς εὐροῖς*, Quæ verba expressa sunt ab Hermol. & ex eo loco ab omnibus ferè medicis descripta.

96.2.vers.vlt. vetus interpres exemplar habuit, in quo hæc verba tantū erant *τὸ δὲ χειμαρρῶν παχύτερον ὢν χεῖρον*. Hermolaus Barb.legisse videtur hæc verba, *καὶ εἰς δάκνη ὄζον*. in veteribus lib. scriptura est ita deprauata vt non facile sit eam restituere. Ex Plinio tamen intelligi potest hanc fuisse veterē scripturam, *καὶ εἰρεῖαν ὄζον*.

97.1.2. Tria hæc sequētia capita cū superiore in veteri coniuncta sunt.

99.1.12. hæc verba non leguntur in altero codice manu scripto.

103.1. versu vlt. hæc verba non legebantur olim in veterib. codicibus, quemadmodū intelligi potest ex veteri codice, Scapione, interprete antiquo, & Hermolao. quæ autē adscripta sunt, studiosus quispiam ex Galeno in contextum transtulit, in quo scriptore ita leguntur, *κύαμος καὶ ἐκάτερα τῆς μέσης κράσεως ὅταν ἐγγυτάτω κατὰ τὸ ξηραίνεαι, καὶ κατὰ τὸ ψύχειν*. ex quibus verbis Dioscorides faciliē emendari potest.

106.2.1. alter *ἐκλουόμενον*, sed minus apte.

107.1.7. alter *βελγός*, sed vulgata scriptura melior est.

Fol. & pag.eadem, 19. alter *ῥαφανός*.

108.2.18.

108. 1. 18. In veteri hic caput est ἀεὶ βουβού.

111. 1. 11. antiqui libri ἐδαξουμένης rectius.

115. 1. 21. In scriptis ἔνσιμα, sed leue est discrimen.

116. 1. 23. Totus hic locus sic legitur in veteribus libris ἀν-
κρά δὲ πρὸς τὴν γένεσιν ὁμοιωται δὲ κατὰ ποσὴν τῇ δυνάμει μύκω-
νι, ἔστιν ἢ τὸν ὁπὸν αὐτῆς ἐννοεῖ μύστροσι τῷ μικρονίω. καὶ πάλιν δὲ μετὰ
ἐξουμείλιος, &c. quā lectione esse verā, nisi quod ἐξουκράτω legen-
dū esse ex Plinio, veteri interprete & Hermol. intelligi potest.

117. 1. 25. alter φλεγμοναῖς βονδεῖ πνεύμονος, quam lectionem
expresserunt Hermol. Bar. & Ruell.

120. 1. 14. Totum hoc caput sic legitur in veteribus libris,
σκόροδον τὸ μὲν ἔστιν ἡμερὴν καὶ κηπεύον καὶ τὸτο ἐν αἰνυπύρ μονοκί-
φalon ὄσιν, ὡς αὖτὸ τὸ πρὸς τὸν γλυκὺν, ἐμπόρυσεν, μικρὸν, τὸ δὲ λοιπὸν,
πελυκράτον, λευκόν. καλοῦσι δὲ τὰς ἐν αὐτῷ ῥίζας ἀγλιθάς, ἔστι δὲ καὶ
ἀγλὴ ἀγρην ἐφίοσκορδον καλέουσι, δυνάμει δὲ αὐτῶν δειμεία θερ-
μαστικὴ, θηκτικὴ, ἐκκριτικὴ, φυσώδης καὶ κοιλίας ταραπτικὴ, ξηραντικὴ
σομάζου, δι' ἣς ποικτικὴ, ἐμπνευματώδης ἀγιοστικὴ, καὶ ἐπιφανείας
συνμάτων βιβροσκορδόν. τὰ αὐτὰ δὲ ποιεῖ καὶ τὸ ἐφίοσκορδον βιβροσκο-
ρδον ὃ καὶ ἐλαφρόσκορδον λέγεται. βιβροσκορδον ἐλμινθας παλατίας
ἐξήλκε καὶ ἔρεα κατὰ γει, ἐχιδνικοῖς τε καὶ αἰμορρῶσιν ἀμύλλει, ὡς οὐδὲν
ἕτερον. λαμβανόμενα εἰνε συνελχῶς, ἢ σὺν οἴνῳ λεανθέν καὶ ποθέν. κατὰ
πλάσσει δὲ πρὸς τε ταῦτα καὶ ὅτι τῶν λυσοδύνκτων ὀφθιμῶς, βι-
βροσκορδον δὲ καὶ πρὸς τὸν ξενισμοῖς, &c. Reliqua consentiunt
cum vulgata lectione, Hermolaus Barbarus veterē hāc scri-
pturam expressit.

121. 2. 15. verba hęc vsq; ad finem capitis nō sunt in Oriba-
sio: interpretes tamen omnes ea reddiderunt, & Dioscoridis
esse facile ex Plinio quivis intelligere potest.

122. 1. 5. vet. καὶ σπυγκοῖς καὶ τήφους, sed leue discrimen est.

Fol. eodem, pag. 2. vers. 21. in altero κατὰ τὴν κέντρων quod ex-
presserunt interpretes.

Fol. & pag. ead. vers. 29. Hęc verba vsq; ad hāc orationē τὸ
δὲ μέλαν, &c. non sunt in Oribasio, sed omnes interpretes ea
reddiderunt.

125. 1. 25. Script. πρὸς τὴν πύκτων, quæ est vera lectio.

Cc ij Fol. 126,

IN DIOSCORID.

Fol. 126. 1. Sunt in veteri vestigia diuersæ cuiusdam scripturæ, sed vulgata optimum habet sensum, & quam veram esse existimo.

Folio & pag. eadem, 24. alter scriptus κατὰ τὸν μαρσαρινόν, sed hoc leue est.

127. 1. 14. hæc verba non leguntur in manu scripto, sed ea exprimunt interpretes.

127. 2. 24. ver. ἐκ πολλοῦ χρόνου ῥιζαίς, quod expressit Barbar.

Fol. & pag. ead. 28. κοφώσει.

129. 1. 6. alter τμηθεῖται διαβληθέντος λιναρίου, sed idem est sensus.

131. 1. 20. alter χλοώδην, quam scripturam Hermolaus sequutus est.

Fol. eod. pag. 2. vers. 15. alter ἀργεμίδα.

Fol. & pag. eadem, in altero hæc ita leguntur, ὁ ψαίτερον δὲ αὐτὰ τῶν ἀγεμόνων, sed idem sensus est.

Fol. & pag. eadem, alter ἀγεμόνης, quod Hermol. expressit.

134. 1. 18. hæc verba sic leguntur in veteri τῆς κρεατίνδος μήκωνος χυλὸν οἱ δὲ, &c. sed vulgata scriptura melior est.

135. 1. 19. alter non habet hanc vocem κυανοειδὲς, quam scripturam Plinius expressit.

Fol. & pag. eadem, 22. in altero non est μήλινα, sed vulgata scriptura rectior est, spectatur enim lutei flores in telephio.

EX LIB. III.

136. 1. 15. In veteri exemplari ante hæc verba καὶ ὕστερον πηξί, hæc leguntur, καὶ ἰκτερινώδεις, sed hæc superuacanea sunt quandoquidem paulò superius eadem verba leguntur.

136. 2. 14. alter ῥῶν ἢ ῥεῖον.

137. 2. 9. alter, καὶ στέμματα, quæ lectio sensum rei conuenientem habet.

139. 1. 29. hic locus sic legitur, δριμάα μετὰ ποσὶς σύλκας καὶ γλυκύπητος ὑπερῶς ὁμοίως, δὲ καὶ ὁ χυλὸς ἐρυθρὸς, quam lectionem Hermol. sequutus est.

Fol. &

Fol. & pagina eadem, vers. 21. hic locus ita legitur in vtroque veteri, ἐπειδὴ πάντα τὰ φλεγμαίνοντα πάσῃ παύει πολυφάρμακος, quæ scriptura ab Hermolao recepta est.

141.1.3. vterque ποδεῖσα ὅσον ὀξύδαφον πλῆθος.

Fol. eodem, pag. 2. vers. 20. hic locus sic legitur ἐλαφρόν, δριμύτιαν, ὑποπλάττω, &c. quæ lectio probata est veteri interpreti & Hermol. Barbar.

142.1.6. in altero est κοῖτα δέ, &c.

Fol. & pag. eadem, alter ὡς κηρωτῆς πάχος λαβεῖν, sed idem est sensus.

142.2.25. vetus codex alter μακρόν, sed vulgata scriptura bona est.

143.1.10. alter λεπτὸν.

Fol. & pag. eadem, 12. alter codex ἑλος δὲ ὁ θαύματος πέλκεταις φλοῖον, & πολὺν χρόνον ἐειώδη, quomodo Hermol. legit.

Fol. & pag. eadem, 13. locus hic omnino ita legendus est, ut est typis expressus ab Aldo κερπὺν ὃ γενομένη ἐνώδη, & δριμύτιαν, quam lectionem Plinius probavit.

Fol. & pag. eadem, 26. hæc verba ex altero codice huic loco adscribenda sunt καὶ ὅν ἀραχνοειδὲς ὅτι χροῖ, quam scripturam interpretes expresserunt.

Fol. eodem, pag. 2. vers. 17. altero ἰσῶσι, sed hoc leue est.

Fol. & pag. eadem, 20. hoc caput est coniunctum cum superiore in veterib. lib.

144.1.8. in altero addita est vox παχέας, sed interpretes non agnoscunt.

Fol. & pagin. eadem, 8. in altero vox διερχομένη deest, sed addenda, ut ex Galeno intelligi potest, & res ipsa ostendit.

Folio & pagina eadem, 13. alter codex habet hæc verba adscripta, τὸ δὲ πάντως ἀφ' ἡμέα πινόμενον αἰμορροΐδας διεραπείην πεπύσειται, quam scripturam Hermol. expressit, sed non esse Dioscoridis ex eo conicere licet, quòd Plinius & vet. interpretes eam non agnoscunt.

Fol. & pag. eadem, 16. veteres codices λευκαῖς μόν.

Folio & pagina eadem, vers. ultimo, hic asteriscus debuit

Cc iij præponi

IN DIOSCORID.

præponi voci πολλά verf. 18. vt quo indicatur, in altero codice effe φυλλάδια μικρά πολλά, fed hoc eft leue.

Fol. eodem, pagina 2. 19. alter παρχα, fed interpres & res ipfa ostendunt vulgatam fcripturam rectam effe.

145. 1. 3. Locus hic legitur in codicibus veteribus δυνάμιν δὲ ἔχει θερμὸν πικρὸν ἢ ῥιζα ταύτης, fed Galenus calefaciendi vim toti plantæ tribuit. Interpretes etiam vulgatam fcripturam probant.

146. 1. 19. alter ifcus hoc loco addendus non fuit.

147. 1. 5. legimus βεργέν ex veteribus libris.

Fol. & pag. eadem. 27. alter συντροφίμα π φακῆς.

148. 2. 16. hic alter ifcus frustra adfcriptus.

151. 2. 23. hoc caput coniunctum eft cum superiore in veteri.

153. 2. 6. in veteribus codicibus Inuenitur hoc loco caput ~~ἐλ~~ ἐλαφοπόδου his verbis.

154. 2. 8. alter βάκχαις βοτάνη ὅτι δαμνάτης, &c.

156. 1. 6. alter ὄρνιθι.

Fol. & pag. eadem, verf. 9. alter ἀλάκμονα, fed fortaffe legendum ἀλακμόνας, ex Strabo. γεωγραφικῶν lib. 7.

Fol. eodem pag. 2. verf. 27. vet. fic legit παύακες, οἱ δὲ ἡ ἐλάκειον, &c.

157. 1. 7. vet. σμικρότατα.

158. 1. 6. alter παύακες ἀσκήπιον.

159. 2. 24. vet. μέγας, quod Hermol. exprefsit.

Fol. & pagin. eadem, verf. vlt. cap. fequens cum superiore coniunctum eft in veteribus.

160. 1. 9. alter εὐωδέτερος.

Folio & pagina eadem, 14. alter ἀχάνω, fed vulgata fcriptura melior.

Fol. & pagina eadem, verf. 23. In antiquis hæc verba adfcripta funt fini huius capitis ἔχει δὲ κλώνια πολλά περισπίζοντα, μυλίζοντα, περφερίζοντα, καὶ ἐπ' ἀκρῶ ὅμοια σφυγμοειδῆ ἔχοντα ὡς περμάτια τὰ αἰθῆ, quæ Hermol. exprefsit.

Folio eodem, pagina fecunda, verf. 4. alter antiquus non habet

habet hæc verba usque ad hunc locum *τὴν μὲν καὶ δόλου, &c.* sed interpretes sequuti sunt vulgatam scripturam.

Folio & pagina eadem, vers. 24. In antiquo utroque hæc verba leguntur, *ὅ καὶ καταδάδον λέγεται*, quæ post tempora Dioscoridis huic loco adscripta sunt. Nam recentiores *καὶ ἐν καταδάδον* vocare solent.

161.1.1. asteriscus his malè præpositus est.

Fol. eodem, pag. 2.3. *ἀνίησι*, sed hoc leue est.

167. 2. 18. hoc loco vetus alter habet, Caput *περὶ δελφίνου*.

168. 1. 2. alter habet *μακάριον*, non *πλατυνόν*, sed vulgatam scripturam antiquam esse ex Plinio facilè intelligi potest.

169.2.10. alter habet *λεπτόν* pro *μικρόν*.

170.1.9. uterque hoc loco præter verba vulgata *φυσώδης* habet, quæ vera est huius loci scriptura, ut quivis ex Galeno intelligere potest.

171. 2. 5. alter *τοῖς περὶ ἀρθρίαν* eodem sensu.

173.1.13. alter *διώκει*.

176.1.1. uterque *κόμην*.

179. 1. 9. alter *ἐρείπη*, sed vulgata scriptura melior. *ἐρείπος* enim non legitur, sed *ἐρείπον* quod significat *πεπληγὸς, καὶ ἐπὶ γῆς κείμηνον*.

180.1. 23. alter *καρσίαν*, sed vulgata scriptura probata est ab omnibus interpretibus.

Folio & pagin. eadem, 24. Uterque *σερεῖα*, quod legisse videtur Hermol.

190.2.3. hæc in antiquo utroque fini capitis adscripta sunt, *φύεται δὲ ἐν ὑψιλοτάτοις ὄρεσι καὶ ἀκροτείαις*, quam scripturam Hermol. expressit.

195. 1. 8. vetus uterque præter vulgatam scripturam in fine capitis habet *ἢ δὲ ῥίζα τοῦτου συν οἶνω ἐψηθεῖται καὶ ποιεῖται παρὰ τοῖς καλῶς βοηθεῖν πνεύματι. δὲ δὲ τὸν πάχοντα ἐν τῇ πίνειν περισκεπιδται, καλῶς ἰδρῶι γὰρ ὅλον τὸ σῶμα, καὶ τὴν ἐν μνησίαν ἐν τοῦτου λαμβάνει*, quam lectionem Hermolaus

Cc iiij

proba-

probavit.

195.2. 16. alter παχυλὸν quod Hermolaus probat.

199.1.23. in altero vox ὑποσπογγύλον deest.

Fol. & pag. ead. 26. in altero μακράν.

Fol. & pag. ead. 27. alter ἐν χαλᾷ δρας, sed Plinius & alii interpretes vulgatam lectionem probant.

204.1.4. in altero hic est titulus περὶ ἐτέρεσιν ἐλάῃ ἢ ὠκυμοσίδεσσι, quæ scriptura fuit in codice, quem Hermol. sequutus est.

211.2.5. vterque codex hunc titulum περὶ περὶ τερεδῶνος ὑπὸ τῆς οὐ
habet, vt Hermol. legit.

213.1.5. alter πᾶσι, sed interpretes vulgatâ lectionem approbant.

Fol. eod. pag. 2.17. alter δακτυλίον.

Fol. 214.2.5. vterq; ἐν διὰ παλαιᾷ, quæ scriptura ab interpretibus recepta est.

216.2.2. ἢ μακρότερον addendum est ex utroque antiquo, quod approbatum est ab interpretibus.

Fol. & pag. eadem 9. vterque sic legit δυνάμειν δὲ ἔχει μαλακτικὴν, συπτικὴν, sed sequendâ vulgatam scripturam arbitror ex Galeno.

Fol. & pag. ead. 9. alter παύματα.

218.1.1. vterq; ἑάρας, quæ est vera scriptura huius loci.

220.1. vers. ultim. vterque οἱ δὲ συνεφώνον, quæ syncerior est lectio.

Fol. eod. pag. 2.17. legendū ἐξίσταται, ex altero, vt superius annotauimus.

221.2.10. alter κυνόμερον, sed vulgata scriptura rectior.

222.2.15. alter ἐπὶ κέρρον, sed prior lectio melior.

224.1.5. inducendus est asteriscus.

226.2.6. in veteribus hoc loco caput est περὶ τῶν.

228.1.20. Totus hic locus non est in veteri, sed hæc omnia agnoscuntur ab interpretibus.

230.1.20. alter ὑπόκομος pro ὑπόκρητος, sed scriptura vulgata melior est.

Fol. & pag. ead. 24. alter διεργημένους, id est limatas, rectius.

230.1.14. alter σύσχετος.

Fol. & pag. ead. 15. vterq; *πλάτυτες*, quæ scriptura vera est.

232.1.24. addendum est hic ex veterib. *καὶ κλώνια*, quod interpretes expresse-
runt.

233. 1. 15. alter *τετμημένα* quam scripturam Hermol. sequutus est.

Fol. & pag. ead. 19. Totus hic locus sic legitur in vtroq; *οτι δὲ τὸ πῦρ τὸ ἐν ἑσπερίῳ φέρεται ἀπὸ τοῦ πυρὸς καὶ τὰ φῦμα διαφορεῖται*, quæ scriptura probata est ab interpretibus.

236.1.29. vterque codex vetus hunc locum sic descriptum habet *Μυρρίνη ἀγρία ἢ ὀξυμυρρίνη, ἥς ἀπὸ τοῦ νεοδαλῆς ἐστὶ διερρηπκὸς ὄν, καρπὸν ἔχει ἀειφύλλον ἐνυδρὸν ἐν τῷ πεπνυμένῳ, τὸ ἐν τῷ ἑχρῶτα ὁσῶδες, κλώνια λυγρὰ δὲ, & cæter. ut sunt descripta in vulgatis libris; quorum verborum sensus est. Myrtus agrestis vel oxymyrrhine, id est acuta myrtus, cuius asparagi teneri comeduntur, propterea quod urinam ducit, fructum habet rotundum, rubrum, quum maturescit, atque intus nucleum ossis duritiæ propinquum, &c.*

237.2.17. alter *ἀδραστες*, sed vulgatæ lectionem meliorem esse ex Serapione & interpretibus facile quivis intelligere potest.

Fol. & pag. ead. 23. alter *ἀντικύεινος*, id est ex anticyra.

Fol. & pag. ead. 24. alter *γρονώδης*, quam scripturam Serapio sequutus est.

Fol. 238.1.15. legendum est ex veteribus lib. & interpretibus *συνὲ πάλτε ῥοφήματα*.

239.2.22. hic asteriscus frustra adscriptus est.

240.1.26. addendum ex veteribus *ἦνται παρ' ἡμῶν γ'*.

241.1.14. alter *δός*.

242.1.14. legendum *καυλός*.

242.2.10. hic locus sic legitur in altero *φλυκταινῶται τὸ γυνεῖν μέν τῷ γυνεῖ σόματος*, quomodo Hermol. legisse videtur.

243.2.11. hic est caput *πρὸ βόλβος* in antiq. quod alio in loco in hoc libro inuenies.

244.1.5. hic locus sic legitur in altero *π' δὲ ἐξ αὐτῆς ἐκδιβέν ἐκ πύσματος*, sed idem sensus est.

247.2.

IN DIOSCORID.

247.2.vers.vlt.locus ita legitur in altero *ρίζαν λευκὴν παρὰ χειρὸς*
ὁπρὸς μαστὴν, ὡς χαλῶς τυρπέτ. quam scripturam etsi Hermol. a-
 gnoscit, additam tamē suspicor à quodam, qui in libris Ara-
 bum versatus sit, qui (vt Actuarius scribit) *πτυῶσαν* turpetum
 appellant.

248.2.23.alter *κοτύλης*, quam scripturam Hermol. retinet.

249.2.3.alter *ἐμφαίνονταί π. δι. σὺπτης.*

Fol. & pag. ead. 8. alter *βραχίων*, vt legit Hermol.

250.1.10.alter *ἀλδς*, sed vulgata lectio melior.

251.2.3.alter *περεβήθη*, sed idem est sensus.

253.1.26.vocem illā restituimus ex veteri exemplari, quum
 prius legeretur *πλατίκαφος*.

EX V. LIBRO.

261.1.12.veteres lib. hæc verba habent adscripta fini huius
 capituli *διωάμει δὲ συμπικὸν ἀρμόζον τοῖς βραδείας πέποισι λευ-
 κούροις σομάχοις, καὶ τῶν κισσῶν τῶν γυναιξί, καὶ εἰλεώδεσι, δοκεῖ δὲ
 βοηθεῖν καὶ τῶν λοιμικῶν κατὰ σῶσι βοφύμων*, quam lectionem
 Hermol. retinuit.

265.1.17.alter *γομίζεν*, sed vulgata lectio verior.

274.2.5.hic locus ita legitur in veterib⁹ codicib⁹. *μυῖν ἀ-
 δίου εἰς τὸ κεράμιον κατὰ δισκί, καὶ τῶ μετρητῇ τῷ γλεύκερ ἐμβρέχεις,*
 quæ scriptura ab Hermol. expressa est.

276.1.13.alter *δικτάμην* < ἢ εἰς γλεύκερ & cæt. cui Hermol.
 consentit.

277.1.24.hec ita leguntur in veterib⁹ lib. *ἀνίσου* < γ, ταῦτα
ὀνδύσας, vt Hermol. legit.

278.2.7.alter *δὲ γδ ἐκείνου ἑγρίας ἡ* & cæt. quam scripturam
 interpretes sequuntur.

279.2.20. hunc locum ita reposuimus ex veteribus libris,
 & interpretibus.

281.1.15. hæc ἐπ δὲ *καφοτάπη* verba nō sunt in veteri altero,
 sed vulgata lectio rector.

284.1.7. hæc verba *ὅτι δὲ καὶ τῶν ἀρσῶν ἐχμρώντων* huic loco
 adscribēda.

adscribenda sunt, ex veteri libro & interpretibus.

Fol.eod.pag.2.14.hæc verba *χρησις δὲ πάντων τῶν εἰρημύων πεπνυγται, εἰς τὰ ἀντιπύδια*, addenda sunt ex veteribus libris.

286.2.24.alter *ἐμφυλα πέρσφατα* sine negatione, cum quo facit Hermol.interpretatio.

288.2.26.hunc locū restituimus ex veterib lib.& interpret.

292.2.26.alter *καταργίους*, vt legit Hermol.

293.1.18.alter *τὸ καραμέου*.

Fol.eod.& pag.2.5. hic locus sic legitur in veteribus *πνὺς δὲ κατὰ μέσον τὸ ἀργεῖον κρεμῶσι ξύλων, καὶ ἐπὶ τὸ καλέμενον ῥίζον ἐπιπείθειν ὡς μὴ ψάειν τὸ ὄξος*.

294.2.28.alter *ἐκβλάσημα*.

295.1.15.verba hæc *συν κρωτῇ* non sunt in altero, quæ etiā Hermol.non agnoscit.

Fol.& pag.ead.19.alter *μνίω* quā scripturā Hermol.retinet.

296.1.7.quæ sequuntur addenda sunt ex veteribus libris & interpretibus. *ῥήνημα δὲ χρυσοῦ πνόμενον ὑδραργύρου θαυμαστὸν βνήσημα*.

297.1.4.alter *ἀχρῆστατον* quam scripturam Hermol. non sine iudicio retinuit.

Fol.& pag.ead.10. alter *συνεχόμενα* quod verbum huic accommodatius est.

Fol.& pag.ead.15.alter *πυκνόν*.

Fol.eod.pag.2.2.alter *ὑπὸ πικρῷ*, vt Ruellius expressit, sed vulgatam scripturam rectam esse, ex Galeno intelligitur.

Fol.& pagina ead.5.alter *σπέντων*, sed vulgata scriptura bona est.

299.2.21. hic locus sic legitur in veteri *τὸ δὲ ἄλλο βαλανοειδὲς καὶ ἀχρῆιδες, καὶ σαρδακαχῆζον τῇ χρύσει, καὶ βαλανοειδὲς*, vt interpretes expresseferunt.

Fol.& pag.ead.11.hæc verba sic leguntur in vtroq; *ὄσρακον πρηνὸν ἀπρεσταμύας*, quæ scriptura purior est.

301.1.25.veteres lib.καὶ *σμήρνη*, quod Hermol.expresit.

303.2.17.alter *ὕω δέστερον*, vt legit Hermol.

304.1.2.alter *λεπίσιμὸν*, quā scripturam Hermol.retinet,

307.1.

IN DIOSCORID.

307.1.2. locus ita legitur ἐν τοῖς ὑποκρίματι καὶ ὑποκρίματι.

313.1.21.alter ὁπιδ, sed verior lectio est σῖπιδ.

316. 1.26. alter $\lambda\alpha\beta\epsilon\gamma$, sed leue est discrimen.

320. r. 10. in altero codice deest χ $\sigma\epsilon\pi\lambda$, quam scripturam etiam Hermol. non agnoscit.

321.2. vers. vlt. vterque hunc locum sic scriptum habet *ὁ*
ἐνιοι μὴλον χαλᾶσι, vt Hermol. legit.

324. r. 13. locus hic sic legitur in veterib. $\chi\epsilon\pi\omicron\upsilon\lambda\lambda\alpha$ $\omega\epsilon\pi\omicron\tau\tau\iota$
 $\sigma\iota\omega$ $\delta\epsilon\iota\gamma\acute{\alpha}\nu$, η $\pi\alpha\rho\acute{\alpha}\nu$, η $\omega\epsilon\sigma\iota\omega$ $\mu\epsilon\tau'$ $\alpha\iota\tau\epsilon$ η $\alpha\text{--}\mu\epsilon\lambda\acute{\epsilon}\sigma\iota\omega$, η $\epsilon\upsilon\lambda\omega\mu\alpha$,
 η $\alpha\lambda\epsilon\sigma\tau\omicron\tau\omicron\upsilon\alpha$, η $\chi\alpha\mu\alpha\iota\kappa\acute{\alpha}$, η $\chi\alpha\mu\alpha\iota\pi\tau\upsilon$, vt Hermol. legit.

Fol. cod. pag. 2. u. alter λαλῆσι, quam scripturam Hermol, retinet.

326. 112. hæc verba ita leguntur in antiq. lib. διδόντες μετὰ
 ξὺ δάσκημα ἐν οἷς δίδωμι πλεον γάλα βόειον, sed idem sensus est.

Fol. eod. pag. 2. 25. locus hic ita legendus ex veteribus libris
& interpretibus εἰς μὴ ἀγέτω ἢ βοείω.

329.16. verba hæc ita restituenda ex antiquis codicibus & interpretib. ἡ ἀποστολὴ τὰ ὅσα αὐτῷ κριτῶν ἐλέματι.

Fol. & pag. ead. 15. in altero addita est hæc vox ἀποδείξις, sed hoc leue.

330.2.6. locū hunc ita ex veteribus codicibus restituimus,
cū multa vulgatæ scripturæ deessent.

Fol. & pag. ead. ro. locus hic ita legēdus est ex utroque antiquo codice, & interpretibus ὁρίννε σπέρμα σπύνης < ἡ ἀ-
λίνδιον, ὡσποπιν, σελινός σπέρμα.

331.1.25. locus hic ita legitur in veteribus libris χ $\pi\acute{o}\sigma\epsilon\iota\varsigma$ δ -
φελέμμοι, τεκμύειον Δ $\delta\epsilon\tau\iota$ & cæt.

335.1.24. alter *ὁ ἕκτος*, quam scripturam rectè Hermol. & interpretes retinuerunt.

336. 2. 7. alter διόπτειν, sed res ipsa ostēdit legendum esse
διόπτειν τὸ πικρὸν τοῦ, vt rectiss. Ruellius legit.

340.2.24. alter *παρ' ἁλλήλων* *τέρα* habet pro *πλείων*, quæ scriptura multò rectior est.

343.2.24.alter sic hunc locum habet αὐτὸς δὲ ὁ τύπος πίλιος
γίνεται, καὶ μέλας τὰ κυκλῶ.

349.2.27. sic hunc locum ex antiquis restituimus.

350.1.7. in codicib⁹ antiquis hîc est caput *ᾧ δὲ δρέκοντος ἢ σκορπίου τῶν ἐν θαλάσσης*, cuius hoc initium est, *γίνονται δὲ ἰώδεις πλῆλαι ἢ ὑπὸ δρέκοντος ἢ σκορπίου τῶν ἐν θαλάσσης, καὶ ᾧ εὐδυνίας χαλεπὴς φέρεται, σπανίως δὲ ποτὲ νομᾶς, ἀρμύζει δὲ πρὸς τὰς πλῆλεις.* & cæter. quæ verba Hermol. Marcell. & Ruellius expresserunt.

351.1.11. alter *ἐχιδνῶν*, quæ scriptura rectior est.

352.1.22. Hermol. Barbar. exemplar sequutus est, in quo hæc scriptura videtur fuisse *ἢ ἔρπυλλος σὺν ἀσποδέλοι, ποτὶ ζῶνται δὲ παρὰ γῆμα. κενταυρεὶα πρὸς ῥίζης < β'. σὺν οἷον κνῶδοις γ', ἢ ἀεισολογίαι ῥίζα, ὡς αὐτῶς, & cæter.* cuius vestigia adhuc in veteribus libris extant,

CASTIGATIONVM IN DIOSCORIDEM

FINIS.